

Riječ urednice

Prije nego što smo počeli raditi na ovom broju Speleologa znala sam da će to biti moj zadnji broj na poziciji glavne urednice. S ovim, petim brojem mislim da sam odradila posao koji sam si zacrtala i da je sad vrijeme da časopis ode još jednu stepenicu dalje. U ovih pet godina napravili smo redizajn i postavili na noge organizaciju unutar uredničkog odbora koja svake godine sve bolje funkcionira. Osim što smo svi bili jako uzbuđeni zbog pomicanja roka izdavanja časopisa na početak godine, najviše sam uživala u tome što je Speleolog prepoznao veliki broj autora izvan SOŽ-a, koji zadnjih godina i sami dolaze s prijedlozima za članke. Što je speleologija ako ne sve to – istraživanje vlastitih mogućnosti, napredak i zajedništvo.

Ništa od ovoga ne bi bilo moguće bez uredničkog odbora koji je radio sa svakakvim rokovima, *brainstormao* svake godine puno različitih ideja i trpio moju prividnu demokraciju. Iako se sastav uredničkog svake godine mijenjao, neizmjereno me veselilo što je svake godine došao netko novi, s friškim idejama i elanom. A kako se svugdje, pa i u speleologiji, uvijek moraju boriti mrvu više, jako sam sretna što su moje Žene ostale i dalje najbrojnije i najaktivnije u uredništvu jer bez njih, sa sigurnošću to mogu reći, ne biste imali časopis ovakve kvalitete u svojim rukama.

Čak i ako se razilazimo u mišljenjima oko nečega što sam gore napisala, mislim da se svi slažemo s jednim – ovaj časopis sigurno ne bi opstao do sada da Vlado Božić nije godine svog slobodnog vremena uložio u speleologiju. Mislim da nitko nije i neće voljeti speleologiju toliko nesebično, bezuvjetno i bez imalo ega kao Vlado, i to je sigurno bio moj najveći motiv da se trudim da i dalje napreduje i da ga predam dalje u sigurne ruke.

Matea Talaja

*Jedan od najljepših vikenda na Crnopcu
Autor: Tila Medenica*